

at gå fra førtidspension til folkepension. Mange førtidspensionister har jo ikke haft muligheder for på samme måde som andre med tilknytning til arbejdsmarkedet at etablere en alderspensionsordning.

Centrum-Demokraterne er derfor meget tilfredse med i forhandlingerne at være imødekommet på netop dette punkt. Der vil således fremover være to former for alderspension gældende. En uvidet obligatorisk og en valgfri favorabel model, som vi kender fra arbejdsmarkedet.

Lovkomplekset er samtidig en prøvesten for kommunernes evne til, også i de små kommuner, at kunne løfte det sociale ansvar, der følger med gennemførelsen af reformen. De Samvirkende Invalideorganisationer har givet udtryk for bekymring i så henseende, en bekymring som Centrum-Demokraterne deler. På den baggrund støtter Centrum-Demokraterne De Samvirkende Invalideorganisationers ønske om, at man i kommunerne kan oprette handicapråd.

Centrum-Demokraterne mener, at de særlige problemer, som især yngre handicappede har med kommunernes forvaltning af loven, bedre kunne varetages af et handicapråd i den enkelte kommune.

Et *mindretal* (DF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme imod de af ministeren stillede ændringsforslag.

Dansk Folkeparti har ikke på noget tidspunkt været indkaldt til forhandlinger om førtidspensionsreformen, som er blevet endeligt besluttet af reformpartierne (S, V, KF, SF, CD, RV og KRF) bag totalt lukkede døre. Dansk Folkeparti har derfor heller ikke haft nogen indflydelse på udformningen af det foreliggende lovforslag.

Dansk Folkeparti finder det dybt beklageligt, at der i dansk lovgivning med disse lovforslag indføres et princip, hvor en befolkningsgruppe – førtidspensionisterne – deles op i et A- og et B-hold. De nuværende og de kommende førtidspensionister tildeles økonomiske ydelser efter to forskellige regelsæt, og denne forskelsbehandling kan strække sig over en periode på op til flere årtier.

Dansk Folkeparti finder det ikke usandsynligt, at denne uholdbare retstilstand vil blive underkendt ved Højesteret eller Menneskerettighedsdomstolen som værende diskriminerende. Derfor skal de nuværende førtidspensionister, der

ønsker det, have mulighed for at overgå til den kommende førtidspensionsordning, uden at deres status som førtidspensionister i øvrigt bliver ændret.

Den kommende enstrengede ydelse på dagpengemaksimum er en forbedring, men det er uforståeligt og diskriminerende, at ægtefæller eller samlevende førtidspensionister skal straffes med et fradrag på 15 pct.

Dansk Folkeparti er i øvrigt positive over for de intentioner, der ligger i forslaget om det rummelige arbejdsmarked, således at personer med nedsat arbejdsevne ved hjælp af de nødvendige støtteforanstaltninger og hjælpemidler kan klare et fleksjob eller andre former for jobtilbud og dermed kan blive selvforsørgende. Men det skal ske uden pres fra de kommunale sagsbehandlere.

Ligeledes er det vigtigt, at den meget betydelige og forventelige stigning i efterspørgslen efter alle former for hjælpemidler bliver dækket, således at disse er til rådighed samtidig med det tilbudte job. Det har vist sig, at dette allerede nu er et stort problem, og at jobmuligheden derfor er glippet.

Dansk Folkeparti frygter, at specielt de ældre fysisk eller psykisk nedslidte stadig vil blive slæbt gennem gentagne resultatløse forsøg på aktivering, revalidering og arbejdsprøvninger, da formålet med førtidspensionsreformen er, at så få som muligt bliver tilkendt førtidspension uanset restarbejdsevnen.

I øvrigt er det således, at førtidspensionsreformen er en kolos på lerfodder, der vælter, hvis der ikke kan etableres det fornødne antal fleksjob. Det har der fra mange sider været en meget stor skepsis over for, og blandt andet Kommunernes Landsforening skriver i høringssvaret, at »udmøntningen af førtidspensionsreformen og det rummelige arbejdsmarked vil være den absolut største udfordring, kommunerne bliver stillet over for i de kommende år.« Og det er vist meget diplomatisk sagt.

Derfor er det vigtigt, at kommunerne bliver kompenseret gennem refusionsordningerne, således at incitamentet til kassetænkning på førtidspensionsområdet minimeres.

Dansk Folkeparti er stærkt utilfreds med de kommunale lægekonsulenters rolle i førtidspensionssager, hvor speciallægeerklæringerne ofte